

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 358/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 8 marca 2023 roku sygn. akt II K 590/23			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p><u>podniesiony przez obrońcę na korzyść oskarżonej M. W.:</u> zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mającego wpływ na jego treść, polegającego na uznaniu że M. W. dopuściła się zarzucanego jej prywatnym aktem oskarżenia czynu, działając z zamiarem jego popełnienia,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

podczas gdy treść zeznań świadków J. W., B. W. oraz wyjaśnienia samej oskarżonej pozwalają na ustalenie, że oskarżona nie dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu, natomiast prawidłowa ocena zeznań pokrzywdzonego P. K. prowadzi do wniosku, że zeznania te nie zasługują na przymiot wiarygodności;

zarzut naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k., art. 92 k.p.k. na skutek sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego oraz prawidłowego rozumowania oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w konsekwencji błędne uznanie go za wystarczający, co doprowadziło do przyjęcia winy oskarżonej.

apelację
pełnomocnika
oskarżycielki
prywatnej M. W.,
w części odnoszącej
się do zaskarżenia
wyroku Sądu
Rejonowego w

	<p>Bełchatowie z dnia <u>8 marca 2023</u> roku na niekorzyść oskarżonego P. K., Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim prawomocnym postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2023 roku pozostawił bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy (postanowienie karta 149)</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Podniesione zarzuty obrazy przepisów postępowania czy też błędu w ustaleniach faktycznych są chybione. Wbrew stanowisku skarżącego, sąd pierwszej instancji rozstrzygał w oparciu o kompletny materiał dowodowy, który z poszanowaniem reguł procesu karnego ujawnił w toku rozprawy głównej. Zgromadzone dowody zostały ocenione z uwzględnieniem wskazań wiedzy, logiki i doświadczenia</p>				

życiowego, a w następstwie w ten sposób dokonanej oceny ustalono prawidłowo stan faktyczny. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, sąd ten odniósł się do całokształtu materiału dowodowego sprawy wskazując, które dowody, uznał za wiarygodne, a którym atrybutu takiego odmówił. Argumentacja ta, jako rzeczowa i logiczna, zasługuje na aprobatę, tym bardziej, że skarżący nie sformułował takich zarzutów, które mogłyby skutecznie ją zakwestionować.

Poczynione ustalenia faktyczne są prawidłowe, wynikają ze zgodnej z dyrektywami określonymi art. 7 k.p.k. oceny wszystkich dowodów, a nie tylko wyjaśnień oskarżonej M. W., zmierzającej do wykazania swej biernej roli w przebiegu przedmiotowego zdarzenia, nakierowanej na obronę ojca J. W. przed atakiem ze

strony oskarżyciela prywatnego P. K..

W przypadku postawienia wyrokowi zarzutów opartych o art. 438 pkt. 2 k.p.k., bądź również o art. 438 pkt. 3 k.p.k., powinnością skarżącego winno być nie tylko wykazanie, że doszło do obrazy przepisów postępowania, bądź do błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia.

Konieczne jest również wykazanie, że zarzucana obraza przepisów postępowania lub błędne ustalenia, mogły mieć wpływ na treść orzeczenia. Taki obowiązek wynika wprost z przepisu art. 438 k.p.k.. Samo uchybienie przepisom postępowania, jeżeli nie miało wpływu na treść wyroku, nie skutkuje uznaniem orzeczenia jako wadliwego. Poza powyższym, przy stawianiu zarzutów opartych na obrazie art. 7 k.p.k. sprowadzających się do dokonania oceny wiarygodności materiału

dowodowego w
oparciu o
wszechstronną,
zgodną z zasadami
logicznego
rozumowania,
wskazaniami wiedzy
i doświadczenia
życiowego analizę,
nie można
ograniczać się
jedynie do
zaprezentowania
własnego,
arbitralnego
stanowiska
ukierunkowanego
na wyjaśnienia
oskarżonej. W
przypadku, gdy
skarżący stawiając
zarzut naruszenia
tego przepisu
zmierza do
podważenia
zasadności
rozstrzygnięcia sądu
poprzez
wykazywanie
dowolnej oceny
dowodów nie może
ograniczyć się do
prostego jej
zanegowania i
stwierdzenia, że za
wiarygodne winny
być uznane jedynie
wybrane przez niego
dowody, co
oczywiste z punktu
widzenia obrony,
korzystne dla
oskarżonej, w tym
jej wyjaśnienia. Taki
sposób
kwestionowania
trafności skarżonego
orzeczenia w
kontekście
przeprowadzonej

oceny nie jest skuteczny.

Obowiązkiem skarżącego jest wykazanie, jakich konkretnych uchybień dopuścił się sąd merytoryczny, w tym zasad wiedzy, logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego.

Konieczne jest wykazanie przez skarżącego, że te prezentowane przez niego dowody przeciwne, ocenione swobodnie, nie jednostronnie, czy też dowolnie, w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego winny uzyskać walor wiarygodności oraz wykazanie, że dowody, na których oparł się sąd i poczynił na ich podstawie ustalenia, w świetle zasad określonych w art. 7 k.p.k., są tego waloru pozbawione.

Tymczasem kontrola odwoławcza wykazała, że nie doszło do obrazy art. 7 k.p.k. gdyż ocena poszczególnych dowodów została przeprowadzona poprawnie. Innymi słowy argumentacja sądu pierwszej instancji oparta na

ocenie wszystkich dowodów, w ich wzajemnym powiązaniu, jest rzetelna, rzeczowa i logiczna, tym samym zasługuje na aprobatę. Również kontestowane przez skarżącego ustalenia faktyczne przeszły pozytywną weryfikację.

Obrońca nie wykazał w skuteczny sposób, aby rozumowanie sądu rejonowego w procesie wartościowania dowodów było wadliwe bądź nielogiczne, a co za tym idzie podniesione zarzuty musiały być uznane za mające charakter głównie polemiczny i subiektywny.

Błędnie obrońca upatrywał naruszenia przepisu art. 7 k.p.k. w dokonanej przez tenże sąd ocenie z jednej strony wyjaśnień oskarżonej M. W. i wspierających je zeznań świadków J. W. i B. W. a z drugiej relacji procesowej oskarżyciela prywatnego P. K..

Zatem kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej

sprawy miał dowód z przesłuchania ostatnio wymienionego a fundamentalnym zagadnieniem była ocena wiarygodności jego relacji procesowej w zestawieniu z oceną wiarygodności drugiej grupy dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonej M. W. i zeznań jej rodziców - J. W. i B. W..

Oczywistym jest, że w sytuacji braku bezstronnych naocznych obserwatorów zaistniałego zdarzenia, pochodzących spoza kręgu najbliższych członków rodziny, wnikliwej i krytycznej ocenie podlegać musiały relacje obu grup dowodów osobowych, zważywszy że każda z nich prezentowała w sposób zgoła odmienny okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia merytorycznego.

Wybór jako prawdziwej wersji przebiegu wydarzeń wyłaniającej się z wyjaśnień P. K. a nie z wyjaśnień M. W., podlega akceptacji sadu odwoławczego,

zważywszy że relacja pokrzywdzonego była spójna i logiczna na etapie jej przedstawiania, a przy tym nie jednostronna lecz obiektywnie dopuszczająca możliwość odepchnięcia atakującej napastniczki oraz adekwatna do treści poruszanych w jego przebiegu. Ponadto została pozytywnie zweryfikowana zarówno przedstawioną przez ww. dokumentacją zdjęciową obrazującą doznanie przez niego obrażeń ciała, jak i treścią opinii sądowo - lekarskiej, sporządzonej na etapie postępowania rozpoznawczego przez biegłego lekarza medycyny sądowej, który wypowiedział się na temat mechanizmu powstania obrażeń dokumentowanych przez ww. obdukcją lekarską wykonaną w dniu 24 maja 2022 roku. Opiniująca jednoznacznie stwierdziła, że występujące u pokrzywdzonego otarcia naskórka zlokalizowane w dolnej części twarzy i na szyi po stronie lewej oraz

otarcia naskórka w dolnej części szyi po stronie prawej, mogły powstać w wyniku działania ręki ludzkiej od schwycenia i szarpania za odzież.

Takiego obiektywnego potwierdzenia z punktu widzenia wiedzy specjalistycznej nie znalazły natomiast wyjaśnienia oskarżonej M. W., która poza gołosłownym twierdzeniem o doznaniu, na skutek aktywności fizycznej oskarżyciela prywatnego, obrażeń w postaci zadrapania lewej dłoni i bolesności pleców, nie przedstawiła żadnego dokumentu medycznego ilustrującego wystąpienie u niej takowych skutków w zakresie zdrowia, a z pomocy medycznej skorzystała dopiero 29 sierpnia 2022 roku, a więc po upływie ponad trzech miesięcy od zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Nie miała wykonanych profesjonalnych oględzin ciała, a w załączonej przez

nią dokumentacji fotograficznej uwidocznione są bardzo nikle, mające postać zaczerwienienia, rysowate otarcie naskórka lewego nadgarstka i po jednym punktowym uszkodzeniu naskórka na wewnętrznych powierzchniach obu przedramion, które nie muszą być skutkiem działania innej osoby, mogły powstać również przypadkowo w wyniku wykonywania zwykłych czynności dnia codziennego. Co istotne załączone do akt sprawy zdjęcia nie pozwalają na identyfikację osoby, której lewy nadgarstek i śródreczę prezentują. Co się zaś tyczy dolegliwości bólowych pleców w okolicy prawej łopatki, zgłoszonych w odległym czasie od zdarzenia, to zdaniem specjalisty z zakresu medycyny sądowej, brak jest jakichkolwiek podstaw do uznania, że są one skutkiem przedmiotowego zdarzenia, gdyż takowe bóle są dolegliwością najczęściej zgłaszaną

we wszystkich grupach wiekowych pacjentów, nie tylko z przyczyn urazowych, ale głównie z przyczyn przeciążeniowych.

Mając powyższe na uwadze oraz trafnie dostrzegając szereg nieścisłości i wewnętrznych sprzeczności w przedstawianej przez oskarżoną M. W. wersji wydarzeń, sąd pierwszej instancji prawidłowo potraktował jej wyjaśnienia jako linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej, natomiast treść zeznań jej rodziców J. W. i B. W. jako intencjonalnie mających służyć uniknięciu przez nią następstw popełnionego czynu.

Przedstawionej wymowy tych dowodów nie zmienia podnoszona przez skarżącego dysproporcja gabarytowa i siłowa pomiędzy oskarżoną i oskarżycielem prywatnym, jak i okoliczność przewiezienia J. W. na jego prośbę przez wezwany w czasie trwania interwencji

policyjnej Zespół
(...) do (...) Oddziału
(...) w B.. Sam fakt
bycia drobną kobietą
nie pozbawiał teź
umiejętności, a tym
samym i możliwości
wykonania
aktywności w
postaci drapania
ofiary, nawet jeśli
nią był dorosły i
postawny
mężczyzna.

Natomiast załączony
do akt sprawy na
etapie postępowania
odwoławczego
dokument "Odmowa
przyjęcia pacjenta
do szpitala/
PORADA" z dnia
21 maja 2022 roku
dowodzi, że w dacie
zdarzenia pacjent
zgłosił bóle całego
brzucha, w badaniu
brzuch był miękki,
tkliwy na całej
powierzchni, bez
oporów
patologicznych i
objawów
otrzewnowych, w
TK - bez zmian
pourazowych (karta
116).

Stwierdzony brak
objawów
zewnętrznych na
ciele, a jedynie
subiektywne
odczuwanie bólu,
bez stwierdzenia
jakichkolwiek zmian
będących
następstwem urazu
i brak wskazań
do hospitalizacji

pacjenta, nie daje podstaw do uznania wersji oskarżonej i jej rodziców wskazującej na napastliwe, przemocowe zachowanie oskarżyciela prywatnego.

Chybiony jest także zarzut nie przeprowadzenia przez sąd rejonowy z urzędu dowodu z przesłuchania interweniujących na miejscu zdarzenia funkcjonariuszy policji. Przybyli oni bowiem już po zakończeniu konfliktowej sytuacji, na wezwanie oskarżyciela prywatnego i wiedzę o jej przebiegu powzięli od zwaśnionych stron. Przekonują o tym załączone przez sąd rejonowy akta Ds. 1266.2022 Prokuratury Rejonowej w Bełchatowie, dotyczące zgłoszonego przez P. K. zawiadomienia o kierowaniu wobec niego przez J. W. w dniu 21 maja 2022 roku groźby karalnej, w związku z którym przesłuchano w charakterze świadka jednego z

interweniujących funkcjonariuszy.			
Wniosek			
wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowni pierwszej instancji, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej M. W. od popełnienia zarzucanego jej czynu oraz odstąpienie od obciążania jej kosztami postępowania, w tym kosztami ustanowienia pełnomocnika przez oskarżyciela prywatnego P. K.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej M. W. nie jest zasadny z przyczyn podanych powyżej, nie zaistniały także warunki do uchylenia			

<p>zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji, gdyż brak było podstaw z art. 437 § 2 k.p.k. a w szczególności nie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 k.p.k. ani też konieczność prowadzenia od początku przewodu w całości</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

<p>Utrzymane w mocy zostały wszystkie rozstrzygnięcia zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 8 marca 2023 roku sygn. akt II K 590/23 w stosunku do oskarżonej M. W..</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonej M. W. jest słuszny a zarzuty skarżącego okazały się chybione.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>		

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte wyroku	w	
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	z	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	z	Przytoczyć okoliczności
2.		<p>Z uwagi na nieuwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonego sąd odwoławczy na podstawie art. 636 § 1 i 3 k.p.k., art. 628 pkt. 1, art. 629 k.p.k. zasądził od oskarżonej na rzecz oskarżyciela prywatnego koszty zastępstwa procesowego poniesione przez niego w postępowaniu odwoławczym w kwocie 840 złotych (według stawki minimalnej, stosownie do § 11 ust. 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10. 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z póź. zm.).</p>

3.	Opłata za drugą instancję w kwocie 60 złotych została wymierzona oskarżonej M. W. na rzecz Skarbu Państwa na podstawie art. 7 i 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku Nr. 49 poz. 223 z późn. zm.)	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej M. W.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie o sprawstwie i winie oskarżonej M. W.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana